Sons de la mediterrània | Jordi Martí Fabra | Actualitzat el 09/01/2017 a les 09:57

Crònica oral, coral i en colors

Ferran Riera Vives escriu una gran crònica del que va ser i el que va significar el Grup de Folk

Jaume Arnella explica que el **Grup de Folk** va ser com una mena de roda de foc amb una gran forÃ§a centrÃ-fuga. No podia durar gaire temps, perÃ² les espurnes que va generar encara duren. Coincidint amb el 50Ã¨ aniversari d'aquest emblemÃ tic colÂ·lectiu musical, el periodista **Ferran Riera Vives** ha escrit un llibre on recull la gÃ¨nesi, la vida i les repercussions artÃ-stiques i socials del **Grup de Folk**. Vet aquÃ- una crÃ²nica oral i coral (perquÃ¨ es basa sobretot en abundants entrevistes als protagonistes de la histÃ²ria) i en color (perquÃ¨ ens explica amb un estil viu el revulsiu d'alegria, participaciÃ³ i desencotillament que va significar el **Grup de Folk** a la societat catalana).

Sobre el **Grup de Folk**, el joveníssim colÂ·lectiu que entre 1967 i 1968 va cristalÂ·litzar a Barcelona com una alternativa estètica a **Els Setze Jutges**, seguint en bona part el model participatiu i popular del folk nord-americà, s'han escrit moltes i diverses coses. Però segurament no s'havia elaborat un document tan complet com el llibre *El Grup de Folk. Crònica d'un esclat* (Cossetània, 2016), escrit pel periodista Ferran Riera Vives. Riera ha dedicat bona part de la seva vida professional a l'escena del folk i la música d'arrel, ja que ha dirigit l'enyorat programa de Televisió de Catalunya *Rodasons*, i també les revistes *Folc* i *Sons de la Mediterrània*.

Les 366 pàgines del llibre proporcionen força informació. I valuosa, perquè no es limita a dir que tot van ser flors i violes, sinó que manté un saludable esperit crític. Presenta documents com ara alguns 'textos programàtics' o de treball amb què es preparaven les reunions on el **Grup de Folk** debatia sobre els seus objectius i el seu funcionament, així com cròniques i declaracions aparegudes a la premsa de l'època i en llibres previs publicats sobre el tema. Però l'autèntic nucli dur de llibre el constitueix la sèrie d'entrevistes amb tots els integrants del **Grup de Folk** -llevat, naturalment, dels que ja no hi són-. I aquí és on el lector pot establir les seves pròpies conclusions, perquè els records i evocacions de cadascú són de vegades contradictòries, però sovint reveladores i interessants.

A més, **Ferran Riera Vives** analitza tot el substrat i les circumstàncies històriques que van desembocar en l''esclat' del Grup de Folk, de les misses *progres* propiciades pel Concili Vaticà Segon a les estades d'alguns dels músics als Estats Units, on van conèixer de primera mà la poderosa referència de **Pete Seeger**, **Bob Dylan** i companyia. També exposa les diverses vies artístiques que es van obrir a partir de la dissolució del grup: el rock progressiu, la cançó tradicional, l'animació infantil, etc.

El treball es completa amb una aproximació biogràfica als 27 integrants de la colla i, finalment, un recull de 34 cançons especialment representatives del seu repertori ("Bella Ciao", "El tren d'Olot", "Escolta-ho en el vent", "Kumbaià", "Les pometes", "Les rondes de vi", "Puff, el drac màgic"...), amb la lletra i un petit comentari sobre l'origen i les anècdotes de cadascuna.

El llibre es presentarà en el marc del 30è Tradicionàrius, el divendres 3 de febrer al Bar del CAT (20 h).